

„A ja z marzeń wyprostowany”

*Niebo trzeszczące katedr przepychem
bólem przygniata*

ciężkie czarne chmury

*deszcz
a nie żadne łzy
barokowych cherubinów*

wiatr wieje porywiście

*czterech pijanych grabarzy
i ksiądz w zabłoconej sutannie*

grudki jałowej ziemi uderzają głucho

*a ja niespodziewanie z marzeń wyprostowany
usztyniam drewniane ramy portretu*

- Darko de Cades (Dziennik obserwacji)